

[Boligministeren.]

ner fra Københavnsområdet. Som omtalt i økonomi- og budgetministerens svar på forslaget til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner er det oprindelige egnsudviklingsmæssige sigte til en vis grad afløst af en bredere målsætning, hvori også indgår hensynet til den administrative effektivitet.

Arbejdet med de generelle udflytningsproblemer er taget op i administrationsdepartementet, og departementet har i konsekvens af udflytningsspørgsmålets nære sammenhæng med region- og landsplanlægningen indledt et løbende samarbejde med boligministeriets lokaleadministration og landsplanudvalgets sekretariat.

Jeg kan som et yderligere eksempel henviser til beslutninger og bestræbelser for at få del i den højere undervisning landet over. De besluttede undervisningscentre er udtryk herfor, men også anden højere undervisning er blevet lokalt udbygget. Jeg kan endvidere henviser til den udbygning af trafik- og forsyningsnettet, som har fundet sted.

Egnsudviklingsstøtte, udflytning af statsinstitutioner og de øvrige foranstaltninger, man har gennemført eller besluttet sig for, må også ses i sammenhæng med den igangværende revision af opgave- og byrdefordelingen. Overflytningen af opgaver fra staten til amter og kommuner vil lokaliseringspolitisk set betyde, at beskæftigelsen inden for den offentlige forvaltning vil stige relativt stærkere i provinsen end i København, men især må yderligere udjævning af forskelle i skattetrykket mellem de enkelte dele af landet forventes at forbedre levevilkårene og erhvervsmulighederne i de egne, som på grund af erhvervsstagnation og fravandring gennemgående har været belastet med højere skattetryk end det gennemsnitlige for landet som helhed.

Jeg har nævnt en række foranstaltninger, som allerede er truffet eller står over for at skulle gennemføres med det formål at fremme en mere ligelig befolknings- og erhvervsmæssig fordeling mellem de enkelte landsdele. Jeg vil dog gerne ligesom handelsministeren i sin fremsættelse af lovforslaget om egnsudvikling understrege, at de enkelte foranstaltninger efter regeringens opfattelse ikke kan stå isoleret, men må

samordnes og vurderes inden for rammerne af en oversigtlig amts- og landsplanlægning, og at det er de lokaliseringspolitiske målsætninger for denne planlægning, som må lægges til grund for beslutningen om og samordningen af midlerne til gennemførelse af de lokaliseringspolitiske mål, som de konkret kommer til udtryk i en løbende amts- og landsplanlægning.

Det er derfor regeringens hensigt i den kommende folketingssamling at fremsætte forslag til lov om en amts- og landsplanlægning. Efter regeringens opfattelse vil det være landsplanlægningens opgave at foretage en stadig ajourføring og uddybning af det fælles grundlag for de statslige, amtslige og kommunale myndigheders dispositioner, at fastlægge retningslinjer for det offentlige lokaliserings- og arbejdsmarkedspolitik og at tilvejebringe landsomfattende rammeplaner for arealanvendelsen, bl. a. som grundlag for amtsplanlægningen.

Det vil endvidere påhvile landsplanlægningen, efterhånden som den oversigtlige planlægning i de nye amter kommer i gang, at bistå ved tilrettelæggelsen af de undersøgelser og analyser, som skal lægges til grund for amtsplanerne. Hovedopgaven for den sammenfattende amtsplanlægning bliver inden for de økonomiske og fysiske rammer, som måtte blive fastlagt af de centrale planlægningsmyndigheder, og i samarbejde med naboamterne at tilvejebringe et sæt af regionale planer.

Disse planer skal afstikke rammer for arealanvendelsen, beliggenheden og størrelsen af arealer til fremtidig byudvikling, sommerhusbebyggelse, rekreative, videnskabelige samt uddannelsesmæssige formål i nært samarbejde med fretningsplanudvalg og under hensyntagen til forureningsproblematikken. Tillige skal i disse planer angives retningslinjer for den fremtidige fordeling i området af større offentlige institutioner og forsynings- og trafik anlæg, herunder eventuelle industrizoner uden for de egentlige byzoner til brug for industri og kraftværker med mere specielle lokaliseringskrav. Denne strukturplan for amtet skulle dernæst suppleres med en tidsfølgeplan for gennemførelse af de pågældende bygge- og anlægsarbejder i nært samarbejde med de centrale og de kommunale planlægningsorganer.

Hovedsigtet med en amtsplanlægning ef-